

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného **K. J.**, bývajúceho v D., proti povinnému **M., D.**, o **vymoženie 331 939,19 €**, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 60 Er 220/2007, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 30. novembra 2009 sp. zn. 8 CoE 76/2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Povinnému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Trenčíne uznesením z 30. novembra 2009 sp. zn. 8 CoE 76/2009 potvrdil uznesenie Okresného súdu Trenčín z 1. októbra 2008 č. k. 60 Er 220/2007-36, ktorým súd prvého stupňa nepriznal oprávnenému oslobodenie od súdnych poplatkov podľa § 138 ods. 1 O.s.p. a zamietol návrh oprávneného na ustanovenie zástupcu z radov advokátov podľa § 30 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu napadol dovolaním oprávnený a navrhol, aby dovolací súd zrušil uznesenie krajského a okresného súdu a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Uviedol, že súdy pochybili, keď ho neoslobodili od súdnych poplatkov a neustanovili mu zástupcu z radov advokátov.

Povinný sa k dovolaniu oprávneného nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) zistil, že dovolanie podal účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.). I keď oprávnený nemá právnické

vzdelanie a nie je zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), dovolací súd nepovažoval - v danom prípade - nedostatok povinného zastúpenia za prekážku, ktorá by bránila vydaniu rozhodnutia, ktorým sa dovolacie konanie končí. So zreteľom na dovolaním napadnuté rozhodnutie vychádzal z toho, že ak predmetom dovolacieho prieskumu má byť rozhodnutie, ktorým nebolo vyhovené žiadosti účastníka o ustanovenie zástupcu z radov advokátov v zmysle § 30 ods. 1 O.s.p. (ako je to aj v posudzovanej veci), nemožno striktnie trvať na splnení tejto podmienky, lebo v opačnom prípade by bol popretý nielen zámer, ktorý sledoval účastník konania podaním dovolania, ale tiež účel dovolacieho konania, v ktorom predmetom posúdenia má byť záver odvolacieho súdu o (ne)splnení podmienok pre ustanovenie zástupcu z radov advokátov súdom (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 21. februára 2007 sp. zn. 2 Cdo 329/2006).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ďalej skúmal, či dovolanie bolo podané včas.

Podľa § 240 ods. 1 O.s.p. účastník môže podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni. Ak odvolací súd vydal opravné uznesenie, plyní táto lehota od doručenia opravného uznesenia.

Podľa § 240 ods. 2 O.s.p. zmeškanie lehoty uvedenej v odseku 1 nemožno odpustiť. Lehota je však zachovaná, ak sa dovolanie podá v lehote na odvolacom alebo dovolacom súde.

Citované ustanovenie stanovuje objektívnu procesnú lehota na podanie dovolania. Keďže je to lehota zákonná, ktorú nie je možné predĺžiť alebo skrátiť, prípadne jej zmeškanie odpustiť postupom podľa § 58 O.s.p., začiatok jej plynutia je pre všetkých účastníkov rovnaký. Na dodržanie lehoty treba podať dovolanie na súde, ktorý rozhodoval vo veci v prvom stupni; podanie na súde odvolacom alebo dovolacom je však pre zachovanie lehoty rovnako postačujúce.

Zo spisu vyplýva, že uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť 14. januára 2010. Nasledujúcim dňom začala plynúť zákonná jednomesačná lehota na podanie dovolania. Jej posledný deň pripadol na 14. februára 2010, ale keďže tento dátum pripadol na nedeľu a najbližší nasledujúci pracovný deň bol pondelok, posledný deň lehoty na podanie dovolania

v tomto prípade bol 15. február 2010 (§ 57 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 240 ods. 1 O.s.p.). Oprávnený podal dovolanie na pošte až dňa 18. februára 2010, t. j. po uplynutí zákonom stanovenej lehoty na podanie tohto mimoriadneho opravného prostriedku.

Keďže zmeškanie lehoty na podanie dovolania nie je možné odpustiť (§ 240 ods. 2 veta prvá O.s.p.), Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie ako oneskorene podané podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. odmietol. Riadiac sa pritom právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa vecnou správnosťou dovolaním napadnutého rozhodnutia.

V dovolacom konaní úspešnému povinnému vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd mu náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, pretože mu žiadne trovy v dovolacom konaní nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. júna 2011

JUDr. Jozef K o l c u n, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová